

Het geheim van de Nomads

Komende week gaat het hoger beroep tegen de Nomads weer van start. De Limburgse Hells Angels worden ervan verdacht drie clubgenoten te hebben vermoord. Probleempje voor de rechter: de verdachten doen er het zwijgen toe. En de lezing van justitie rammelt aan alle kanten. Een reconstructie. Door Stan de Jong

Leden van het Hells Angels-chapter Nomads voor hun clubhuis in Oirsbeek. Uiterst rechts de vermoorde president Paul de Vries.

Als de 46-jarige Hubert Rajh op een woensdagavond over de Provinciale Weg in Oirsbeek naar huis rijdt, ziet hij iets merkwaardigs uit het raam van een gebouw vliegen: een mens. Het is 11 februari 2004, rond negen uur. Rajh is ruim twintig jaar in dienst geweest van de politie en hij is trots op zijn uitstekende observatievermogen. Hij weet dat het gebouw het clubhuis is van de Nomads, de Limburgse Hells Angels. Op woensdag is de vaste clubavond. Rajh remt af en rijdt stapvoets verder. In zijn linkerbuitenspiegel ziet hij nu duidelijk een man met gezet postuur op de grond liggen, gekleed in een T-shirt. Ineens komt de man langzaam overeind. Rajh ontwaart de 'contouren van een hoofd'. Het hoofd is kaal. Vreemd genoeg alarmeert Rajh niet zijn oude maten bij de politie, maar rijdt rustig naar zijn woning in de buurt van Nuth. Later verklaart hij dat hij ervan overtuigd was dat de persoon nog leefde. Misschien, zo oppert hij, dat de val (of sprong) uit het openstaande raam van een meter of vier hoog het gevolg was van 'een spelletje'. Het zijn nu eenmaal ruwe types, die Nomads.

Maar zelfs voor Hells Angels-begrippen is de term spelletje zacht uitgedrukt. Twee dagen later worden drie lijken gevonden bij de Geleenbeek in Echt. Het blijkt te gaan om leden van de Nomads: president Paul de Vries, Serge Wagener en Cor Pijnenburg. Hun lichamen zijn doorzeefd met kogels. De recherche concludeert dat het drietal op woensdagavond 11 februari is vermoord in het honk van de Nomads. De liquidatie zou een clubbesluit zijn. Achtergrond is een van Colombianen

geripte partij cocaïne, waarbij in elk geval Paul de Vries en zijn bodyguard Wagener zouden zijn betrokken. Om de op wraak beluste Colombianen gunstig te stemmen, hebben de Nomads het heft in eigen hand genomen, meent justitie. Onder het motto: liquideren is beter dan genezen.

Tijdens de rechtszaak die eind 2004 begint, speelt de getuigenis van Rajh een cruciale rol. Het Openbaar Ministerie eist levenslang tegen de veertien clubleden. De advocaten pleiten voor vrijspraak. Omdat de Nomads, gebonden als zij zich voelen door de clubcode, zwijgen als het graf, staat de Amsterdamse rechtbank voor een afschuwelijk dilemma. Als alle Nomads worden veroordeeld, zou een aantal onschuldigen de bak in kunnen draaien. Het valt immers niet uit te sluiten dat sommigen zich niet aan de schietpartij hebben kunnen onttrekken. Voor een ingenieus plan wordt onvoldoende bewijs gevonden. Spreekt de rechtbank daarentegen iedereen vrij, dan heeft dat nogal ongewenste sociale gevolgen. Een drievoudige moord mag niet onbestraft blijven. En er moet toch iemand hebben geschoten.

Rechtbankpresident mr. F. Salomon verzint daarop een list. Volgens Salomon kunnen de Nomads niet gezamenlijk verantwoordelijk worden gehouden voor de dood van Wagener en Pijnenburg, aangezien de niet-schutters wellicht onvoldoende tijd hadden om zich van de schietpartij in het clubhuis te distantiëren. Maar, redeneert hij verder, die vlieger gaat niet op voor de dood van de man die uit het raam vloog. Die man zou Paul de Vries zijn. De Nomads hebben, zo meent Salomon, hun

president na de val weer naar binnen gesleept en daar in koelen bloede afgemaakt. En op dat moment kon geen Nomad meer zeggen: *Ich habe es nicht gewusst*. De rechtbank veroordeelt de Nomads tot zes jaar gevangenisstraf wegens doodslag (gek genoeg niet wegens moord) op De Vries. Van de moord of doodslag op Wagener en Pijnenburg worden zij vrijgesproken. Wat men noemt een Salomonsoordeel.

Inmiddels sleept het hoger beroep in de Nomadszaak zich alweer maanden voort. Komende week vinden nieuwe zittingen plaats in een proces dat af en toe absurdistische vormen aanneemt. Nog steeds is onduidelijk wat zich op 11 februari 2004 heeft afgespeeld. Maar één ding is wel zeker: de lezing van de Amsterdamse rechtbank klopt niet. Het kan namelijk onmogelijk Paul de Vries zijn geweest die op die fatale woensdagavond uit het openstaande raam, op één hoog, kwam zeilen.

Weinig mensen zullen zo gevreesd zijn als Nomads-president Paulus Philippus de Vries was. De Vries, die wordt geboren op 17 september 1949 in Rotterdam, groeit op in een woonwagenkamp. Een lange periode van zijn leven brengt hij door in Eindhoven, waar hij in het huwelijk treedt met een in het milieu bekende horecavrouw. Vanwege zijn koelbloedigheid lijkt Paul, die behangen is met sieraden en wiens mond blinkt van het goud, geboren voor de misdaad. Binnen de Nomads wordt hij 'De Kouwe' genoemd. De Vries, die goed boert met zijn criminele activiteiten, zou betrokken zijn bij gewelddadige incasso's en ►

Politieagenten van de Mobiele Eenheid (ME) posten bij de afzetting bij het clubgebouw van de Nomads Hells Angels tijdens het grootscheepse politieonderzoek.

► drugshandel. Maar hij heeft de reputatie dat hij niet altijd eerlijk te werk gaat. Zo zou hij drugspartijen rippen en zijn zakenpartners een oor aannaaien.

Eén zo'n ripdeal zou hem dus fataal zijn geworden. Het gaat om de invoer van bijna 300 kilo cocaïne, die in een dieselaggregaat is gestopt en via de Antillen, Brazilië en Portugal naar België wordt vervoerd. Vandaaruit moet de coke naar Nederland worden getransporteerd. Om de zaak te regelen is De Vries hoogstpersoonlijk naar de Antillen afgereisd, waar hij de hulp heeft ingeroepen van leden van een lokaal Hells Angels-chapter: de Caribbean Brothers. Als de buit in Nederland aankomt, slaat De Vries zijn slag. Daarbij zal drugshandelaar Steven Chocolaad, die als in-

wilde omvormen tot een *filthy squad* - een waar doodseskader.

De eenheid binnen het chapter Nomads -dat inmiddels is opgeheven- is in elk geval ver te zoeken. De Limburgse Angels kunnen grofweg worden onderverdeeld in drie groepen. Ten eerste is er de clan rond De Vries, die bestaat uit zijn Belgische lijfwacht Serge 'Moon' Wagener, die wordt omschreven als 'een psychopaat', en zijn aanstaande schoonzoon, de 33-jarige Cor Pijnenburg. De laatste staat bekend als een zachtaardige, populaire jongen. Een meeloper. In de dagen voorafgaand aan zijn dood is De Vries druk doende geld te werven voor de bruiloft van Cor en zijn dochter Sandra. Ook dat zou weer met enige dwang gepaard zijn gegaan. De No-

februari 2004 net op het punt weer tot de club toe te treden. Marco H. ten slotte is een crimineel die betrokken was bij xtc- en cocaïnehandel en in 1999 werd opgepakt en veroordeeld in België.

De overige Nomads lijken bijrollen in het sinistere toneelstuk te vervullen. Zij voelen zich -in wisselende (gelegenheids-)coalities- tot het ene of het andere kamp aangetrokken. Een aantal van hen heeft geen noemenswaardige criminele antecedenten.

De laatste dag in het leven van Paul de Vries valt goed te reconstrueren. Sterker, tot op het moment dat hij het clubhuis betreedt voor wat zijn allerlaatste vergadering blijkt te zijn, is de politie van minuut tot minuut van De Vries' doen en laten op de

hoogte. De tapkamers draaien namelijk op volle toeren in die dagen. Acht Nomads, onder wie De Vries, worden door de recherche afgeluisterd. Dit gebeurt in het ka-

der van het Fluoronderzoek - een onderzoek naar de handel en wandel van de Nomads. De leden worden verdacht van de handel in wapens en drugs, bedreiging en afpersing, en de moord op Steven Chocolaad.

Op 11 februari 2004 heeft De Vries een kater van een 'supernacht' in Amsterdam. In de hoofdstad heeft hij vroeg in de middag nog naar oorringetjes voor zijn dochter gekeken. Hierna is hij naar Schiphol gereden, waar een meisje op het vliegtuig is gezet. Rond half vier rijdt hij naar zijn woning in Geleen. Met zijn vriendin, de sexy paaldanseres Deedee Sam, wil hij thuis 'relaxen'. Maar De Vries zal nog

Men mag veronderstellen dat bij een vuurgevecht in zo'n kleine ruimte het vlees en bloed in alle kieren en gaten van de meetingroom te vinden zou zijn. Dat blijkt niet het geval

temediair tussen De Vries en de Colombianen optreedt, het leven laten. Op 25 mei 2003 worden in Echt en Born stukjes Chocolaad uit het Julianakanaal gedregd. Een luguber misdrijf dat De Vries een tweede bijnaam oplevert: de Slager.

"Hij was de slechtste mens die ik ooit heb gekend," verklaart een Nomad. "Paul de Vries was een lafaard. Hij zal zelf niet schieten, maar laat dat anderen doen. Paul kan wel snijden. Hij was een *butcher*." Volgens deze Nomad zou De Vries clubleden bedreigen en onder druk zetten. Weer een andere bron vertelt dat De Vries, die een wapenfreak is, de club

mads worden aangezet te betalen, desnoods door bijzondere incasso's te verrichten. Dat de goed in de slappe was zittende president zijn eigen leden afknijpt, zet bij sommigen kwaad bloed.

Een tweede groep bestaat uit opposanten van De Vries. Met als harde kern: de broers Pé en Jack S. en Marco H. "Zij zijn de enigen die wel eens de waarheid tegen De Vries durfden te zeggen," aldus een Nomad. Na de dood van de drie motorrijders zal Pé de voorzittershamer overnemen. Zijn broer Jack, die aan cocaïne was verslaafd en enige tijd terug uit de Angels is gestapt, staat op 11

een keer uit zijn luie stoel moeten komen. Het is nu eenmaal woensdag, de vaste clubavond van de Nomads. "Paul was de grote motivator van de club," verklaart dochter Sandra.

Het clubhuis, een onooglijk stenen gebouw in Oirsbeek, is de weken ervoor grondig gerenoveerd. In de meetingroom op de eerste verdieping, aan de straatkant, is laminaat gelegd. Er staat een lange eikenhouten tafel. Eromheen staan de 'fijne' bordeauxrode leren fauteuils van de members. Sommige met een (goudkleurig) naamplaatje erop. Verder is er weinig ruimte voor tierelantijnen - het is een kamer van hooguit twintig vierkante meter.

De Nomads zijn trots op de restyling. Zoals ook hun gasten die woensdag zullen merken. Enkele bezoekers - onder wie Angels van andere afdelingen - krijgen een rondleiding door het clubhuis. Tijdens de vergadering, die normaal gesproken om acht uur begint, nemen de niet-members plaats in een romneyloods (de 'nissenhut') op een terrein aan de achterkant van het clubhuis. In de hut bevindt zich een bar. Na afloop is een feestje gepland.

Het is kwart voor acht als De Vries naar een Nomad belt dat hij tien minuten later zal komen. Samen met Deedee stapt hij in zijn grijze Mercedes. De Vries heeft niet de moeite genomen zijn onderbroek aan te trekken. De president wil de vergadering kort houden en snel naar huis. Omdat ze honger hebben wordt een pizza besteld die rond half negen bij de club zal worden afgeleverd. Als de twee eindelijk bij het clubhuis arriveren, belt De Vries, die zijn wapen thuis heeft gelaten, met de clubtelefoon, waarna *hang-around* Drikus V. de poort opent. Wagener, die met de clubbus is gekomen, en Pijnenburg zijn reeds gearriveerd.

"Mijn vader zei altijd: gewoontes nekken je. Hij had een zesde zintuig voor gevaar," zal Sandra de Vries verklaren. "Het feit dat mijn vader ongewapend weg is gegaan die avond, zegt mij dat hij ofwel geen afspraak had, dan wel een afspraak met een vertrouwd persoon."

Maar deze keer laat Pauls instinct hem in de steek. De vergadering duurt kort. Als de members rond negen uur, kwart over negen in de nissenhut komen, ontbreekt het illustere trio. De Nomads zeggen dat Cor, Paul en Serge even weg moesten om iets te doen. Deedee vindt dat raar. Ze zouden immers snel naar huis gaan om te relaxen. Even na half tien probeert ze voor het eerst haar vriend te bellen, maar Paul neemt niet op. Voor het gebouw staat de grijze Mercedes van De Vries geparkeerd. Niemand in de nissenhut lijkt verder iets op te vallen. Er wordt hooguit iets minder gedronken dan normaal.

Twee dagen later worden de lijken van de drie Nomads gevonden bij de Geleenbeek in Echt. Volgens justitie heeft de drievoudige moord in het clubhuis plaatsgevonden, als gevolg van een diabolisch plan. Maar dat laatste lijkt al snel een onhoudbaar standpunt. Een Nomad belt bijvoorbeeld af voor de vergadering omdat hij aan 'de schijterij' is. Het is geen enkel probleem. Als er die avond 'afgerekend' moest worden, zou de afzegging toch op zijn minst tot enige irritatie hebben geleid. Uit de taps wordt geen signaal opgevangen dat de Nomads iets van plan waren. Het OM meent dat de lijken zijn vervoerd met een busje (niet de clubbus) dat de Nomads hadden gehuurd, naar eigen zeggen om bouw materiaal in te vervoeren. Maar in de bus waarop levensgroot PALM staat,

worden geen bloed- of andere DNA-sporen aangetroffen. De Nomads mogen dan niet de grootste intellectuelen zijn die er op aarde rondlopen, maar om een moord te plannen in het eigen clubhuis, in de buurt van een woonwijk, een busje voor het lijkenvervoer te huren bij de bekende plaatselijke dealer, en eerst nog even de gasten een rondleiding te verschaffen op de latere plaats delict... nee, zó dom zijn ze heus niet.

Is de bijeenkomst dan op enig moment uit de klauwen gelopen? Op de overloop en in het trapgat worden inderdaad bloedsporen gevonden van de slachtoffers, evenals trouwens van een paar andere Nomads. Maar hoeveel zegt dat? De Nomads stonden erom bekend dat zij hun ruzies graag met de vuist beslechtten - de befaamde 'spelletjes'. Men mag veronderstellen dat bij een vuurgevecht in een dergelijk kleine ruimte het vlees en bloed in alle kieren en gaten van de meetingroom te vinden zou zijn. Dat blijkt niet het geval. Niemand in de omgeving heeft voorts iets vreemds gehoord uit het pand, waarvan de ramen openstonden. En waarom zijn de andere Nomads bij zo'n spontane uitbarsting van wapengekletter niet levensgevaarlijk gewond geraakt?

Volgens justitie zouden er sporen zijn weg-gewerkt. Als de politie op 13 februari een kijkje komt nemen, zijn de Nomads volop bezig met de verbouwing van het clubhuis. Enkele weken later blijken twee muren in de meetingroom opnieuw te zijn bepleisterd. Het laminaat op de vloer is eruit gehaald. Terwijl de vergaderzaal volgens getuigen klaar was. Verdacht, zo vindt het OM. Volgens de Nomads is er sprake van een door een verzakking noodzakelijke renovatie. Zeker is dat de overige muren en het plafond niet opnieuw een likje verf hebben gekregen. Waarom zou men het aanzienlijke risico lopen dat hier sporen konden worden gevonden?

Ten slotte blijft het opmerkelijk dat niemand in de nissenhut die woensdagavond iets vreemds aan de uit de vergadering terugkerende leden heeft bemerkt. Ze zien er niet verwilderd uit, ze ruiken niet naar kruit, ze gedragen zich normaal. Wanneer de schietpartij in de meetingroom zou hebben plaatsgevonden, moet dit een oorverdovend lawaai, gelijk aan dat van een opstijgende DC10 hebben veroorzaakt. Maar met het gehoor van de verdachten blijkt weinig mis te zijn. Onderhand begint zich de vraag op te dringen: zijn de drie Nomads wel in het clubhuis doodgeschoten?

Tijd om het ooggetuigeverslag van Hubert Rajh nog eens onder de loep te nemen. Als ►

Twee leden van de Limburgse Hells Angels (2002). Links verdachte Frenk B., rechts president Paul de Vries.

► de ex-politieman vanuit zijn auto een man uit het raam ziet zeilen, kijkt hij automatisch even naar boven. Het luik van de kamer op de eerste verdieping, waar de meetingroom ligt, is naar binnen opengeslagen. Er brandt licht. Hij kan goed in de kamer kijken. Maar Rajh ziet niets of niemand. Vreemd. Als daar een stuk of vijftien bonken van kerels elkaar af stonden te maken, zou hij toch wel iets moeten hebben ontwaard, mag men veronderstellen. Of zijn de slachtoffers elders in het gebouw geliquideerd, wist De Vries te ontsnappen, was hij naar de vergaderzaal gerend en uit het raam gesprongen? Nee, ook dat is niet plausibel. In andere ruimtes van het clubhuis is namelijk geen bloed gevonden.

Curieus. En het kan nog gekker. Wanneer Rajh wordt geconfronteerd met foto's van alle Nomads, in een poging te identificeren welke man nu toch zo'n wonderbaarlijke snoekduik uit het raam maakte, wijst hij drie mogelijke kandidaten aan. Ze hebben als gemeenschappelijk kenmerk een kaal hoofd. Het betreft Paul de Vries, Serge Wagener en Swen S.. Bij nader inzien denkt Rajh dat het Wagener niet kan zijn geweest, omdat die niet zo'n vlezig hoofd heeft. Blijven over De Vries en Swen S..

Maar de eerste kan onmogelijk van vier meter hoog uit het raam zijn gevallen. Dat blijkt als de patholoog-anatoom wordt gehoord bij de rechter-commissaris. De arts concludeert dat De Vries weliswaar vreselijk is toegetakeld, maar de verwondingen zijn alle te verklaren door kogelschoten. Er is geen sprake van gebroken botten, gekneusde ribben of opvallende blauwe plekken. Volgens Rajh zou de man 'horizontaal' uit het raam zijn gevlogen en (half) op zijn rug zijn beland. Bij zo'n val kan zelfs een gangster van het formaat De Vries niet ongedeerd zijn gebleven. Op de vraag van een advocaat of 'bij De Vries een letsel is aangetroffen dat gerelateerd zou kunnen

Krankzinnig proces

Vraag: wie weet hoe de anonieme man/vrouw heet die tegen de Nomads wilde getuigen? Antwoord: iedereen. Tenminste, alle Nomads en de meeste media. Na één sessie moest de bedreigde getuige alweer door het OM worden teruggetrokken. Het is een van de wonderlijke gebeurtenissen in het hoger beroep tegen de Nomads dat komende week wordt voortgezet in de Bunker in Amsterdam-Osdorp. Zo was er de (andere) getuige Romeo E., die in een cel had gehoord dat twee Nomads vertelden hoe ze president De Vries en zijn maten Cor en Serge afmaakten. Op nadere vragen van de verdediging wenste Romeo niet in te gaan. Op een gegeven moment was de getuige zelfs spoorloos.

Het komt niet vaak voor dat advocaten openlijk rechters en officieren van justitie bekritisieren -men komt elkaar ooit weer tegen, nietwaar?- maar de strafpleiters van de Nomads lieten weten niet onder de indruk te zijn van het niveau. Advocaat-generaal mr. P. Tdloreg zou zijn zaakjes niet op orde hebben en de president van het Hof kende (daardoor) het dossier niet. Inmiddels is dat laatste in elk geval verholpen. Grote vraag voor de komende zittingsdagen: doet de advocaat-generaal zich simpeler voor dan hij is en tovert het OM nog een konijn uit de hoge hoed?

Voor de houding van de Angels zal het trouwens weinig uitmaken: zij zullen zich op hun zwijgrecht beroepen.

van Serge Wagener was? Het is allemaal hoogst speculatief. Uit Swens mond horen we weinig tot niets. Maar duidelijk moge zijn dat de reconstructie door de Amsterdamse rechtbank naar het rijk der fabelen kan worden verwezen: Paul de Vries is niet uit het raam gesprongen of gevallen, naar binnen gesleept en in de meetingroom afgemaakt. Weg vonnis. Weg Salomonsoordeel.

Wat is er dan wel gebeurd op woensdag 11 februari 2004? In theorie zijn er drie mogelijkheden:

- Alle Nomads zijn bij de moord of doodslag betrokken.
- Enkele Nomads zijn erbij betrokken.
- Geen enkele Nomad heeft er iets mee te maken.

Om met de laatste optie te beginnen: die is wel heel onwaarschijnlijk. Hells Angels zijn

ANP

en Paul betrokken zijn geweest. Er was bovendien een motief: De Vries was 'de meest gehate persoon' binnen de club.

Maar het scenario dat alle Nomads de dood van het drietal op hun kerfstok hebben, is even onwaarschijnlijk. Ten eerste omdat er hechte vriendschappen waren. Cor Pijnenburg had net nieuwe kronen laten zetten. Bij de Nomads is zo iets een feestje waard. Met zijn zuipmaatje, de Nomad Frank van W., die ook al was voorzien van een nieuw gebit, zou hij na de vergadering een 'tandenfeestje' houden. Het zou er niet meer van komen. Swen S. was close met Serge Wagener. Verdachte Frenk B. met De Vries. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Een aantal leden was kapot

van de dood van hun bloedbroeders. Van een gezamenlijk plan is bovendien geen sprake.

Blijft dus over de optie dat een paar Nomads de hand in de dood van hun president en zijn getrouwen hadden. Maar wie? Hoe? En waar?

Hoe onwaarschijnlijk is bijvoorbeeld het verhaal dat de slachtoffers inderdaad voortijdig de vergadering verlieten om 'iets te doen'? Misschien samen met een of meer van de daders? Justitie vindt het hoogst onaanemelijk. Belangrijkste argument is dat de vriendin van De Vries, Deedee Sam, niet op de hoogte was van een dergelijk uitstapje. Het idee was juist snel met Paul naar huis

De reconstructie kan niet kloppen. Paul de Vries is niet uit het raam gevallen, naar binnen gesleept en in de meetingroom afgemaakt

worden aan een val van 3,5 à 4 meter', moet de patholoog-anatoom dan ook antwoorden: "Nee."

Is het dan Swen S. geweest die uit het raam vloog? Dat zou cru zijn. Swen is een van de Nomads die tot zes jaar cel werd veroordeeld en tegen wie nu weer levenslang is geëist. Wilde hij zich soms distantiëren van de schietpartij? Misschien omdat Swen de beste vriend

ongetwijfeld mannen van eer als het gaat om het bewaren van de clubgeheimen. Op een wand in het Nomads-clubhuis stond niet voor niets de Italiaanse maffialeus *Omerta*: zwijg of sterf. Maar om een muur van stilzwijgen op te trekken als iedereen volkomen onschuldig is, gaat de verbeeldingskracht te boven. Het kan haast niet anders of ten minste enkele members moeten bij de dood van Cor, Serge

te gaan om te relaxen. Maar ja, een Angel vertelt ook weer niet alles tegen zijn vriendinnetje. Bij voorkeur vertelt hij zelfs niets. Daar komt bij dat een andere getuige, een buurtgenoot, vanuit zijn tuin schoten hoorde. Hij is er honderd procent zeker van dat die niet uit het Angels-honk kwamen. Maar juist van de andere kant. Bij de stoplichten op de provinciale weg. Richting Sittard. De kortste route naar de Geleenbeek, waar de lijken zouden worden gevonden. Laten we in dit verband ook eens de verklaringen van de kroongetuige van het OM, Angelo Diaz, bekijken. Vanwege alle commotie is Diaz, een lid van de Caribbean Brothers, na de moorden naar Nederland gekomen. Samen met John Drop, de voorzitter van de Caribbean Brothers. Diaz is betrokken geweest bij de uit de hand gelopen drugsdeal met De Vries en voelt de Colombianen in zijn nek hijgen. Als op 17 februari 2004 de drie neergeschoten Nomads worden begraven, verneemt Diaz van Marco H. en Jack S.: "We hebben de poep van de stoep geveegd." Voor justitie een belangrijke vingerwijzing dat de moord het gevolg was van een clubbesluit. Maar het 'we' zou natuurlijk evengoed alleen kunnen slaan op Marco H. en Jack S.. Zij waren de belangrijkste opposanten van De Vries en zelf actief in de drugsbusiness.

Diaz vertelt nog iets intrigerends. Volgens hem zou de voorzitter van de Caribbean Brothers, John Drop, die fatale woensdagavond te gast zijn geweest in de nissenhut in Oirsbeek. Op 23 juni 2004 verklaart Diaz: "John Drop heeft mij verteld dat hij op woensdag 11 februari 2004 om 20.30 uur een afspraak had met Paul de Vries in verband met een financiële kwestie. Hierbij zouden meerdere mensen aanwezig zijn. Het zou gaan om een geldbedrag van 10 miljoen euro."

Maar het OM heeft dit spoor nooit serieus nagetrokken. Zo is nimmer gecontroleerd of de clubbus die avond even van het terrein is gegaan. Misschien was men te zeer gefocust op het staven van de eigen theorie: de moorden moesten en zouden in de meetingroom hebben plaatsgevonden.

En zo is justitie terug bij af. Het is niet duidelijk of het om moord of doodslag gaat. Wie er geschoten heeft, is een raadsel. Het gerechtshof in Amsterdam ziet zich dan ook voor hetzelfde dilemma gesteld als eerder de rechtbank: alle verdachten veroordelen (met de kans dat er onschuldigen bij zitten) of iedereen vrijspreken (met de kans dat de schutters vrijuit gaan). Met één belangrijk verschil: de truc met 'de man die uit het raam vloog' kan niet nog een keer worden uitgehaald. Daar trapt niemand meer in ■

**7 SEPTEMBER
IN DE BIOSCOOP**

**"PREPARE FOR
NERVE SHREDDING
TERROR"**
DAILY MIRROR

ADRIFT

**HOW LONG COULD YOU LAST?
BASED ON ACTUAL EVENTS**

WWW.ADRIFTMOVIE.NL